

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/69/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010169
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1516010169.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Kamila Ivánka a Mgr. Marcely Kosovej v trestnej veci odsúdeného S. T. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2Nt/8/2016 zo dňa 17.01.2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09. augusta 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného S. T., nar. XX.XX.XXXX v N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava V uznesením sp. zn. 2Nt/8/2016 zo dňa 10.07.2017 rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného S. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., F. č. 5, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 12.11.2015 sp. zn. 1T/85/2015, právoplatný dňa 18.11.2015, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania proti trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/85/2015 zo dňa 12.11.2015, právoplatný dňa 18.11.2015, kde bol odsúdený pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Domáhal sa prepočutia poškodenej I. N..

Okresný súd uviedol, že poškodená I. N. na verejnom zasadnutí za prítomnosti znalca RNDr. W. G., A. uviedla, že ju odsúdený nikdy neudrel, iba na seba vzájomne zvyšovali hlas, väčšinou bolo dobre a rozumeli si, varil jej čaj, striedali sa pri nákupoch, chodili spolu von. trestné oznámenie na neho podala, pretože bola na neho nahnevaná, nemala prácu, živila byt a žiarlila na neho, ľúbila ho aj ho ľúbi. Nie je pravdou, čo uvádzala v prípravnom konaní. Už je dobre, lebo má prácu. K hádkam dochádzalo v triezvom stave, on nepil. Aj v minulosti podávala trestné oznámenie, potom ich stiahla. Donútila ju k tomu matka. Podľa nej dôvodom zmeny výpovede je, že vtedy konala v afekte.

Znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality F.. W. G. A. vypracoval v pôvodnom konaní ZP č. 62/2015 dňa 13.08.2015. Na verejnom zasadnutí v zmenenej výpovedi poškodenej uviedol: „R. vyšetrenie bolo vykonané približne 2 mesiace po podaní trestného 2Nt 8/16 2

oznámenia. Tu je zjavná tendencia k bilancovaniu zažitého a sledujeme, ako postupne klesá intenzita negatívnych emócií voči obžalovanému. Vyšetrená pri znaleckom úkone, uvádza fakty k veci, ktoré sú v posudku na str. 9-10, pričom súčasne k vecným konštatovaniam, ktoré sa týkajú opisovaného násillia pridáva vlastné hodnotenie, ktorým sa snaží bagatelizovať tieto prežité skutočnosti. Charakterizuje to

záverom veľmi výstižnou vetou: „Týraná som nebola, ale všetko čo som vypovedala je pravda.“ (str. 19 odpoveď na 5 otázku).

V dnešnej výpovedi táto tendencia pokračuje vzhľadom k časovému odstupu a jej výpoveď sa už netýka iba popretiu jej prežívania v čase skutku, ale aj samotnej vecnej podstaty. Tento trend je v zmysle predchádzajúceho psychologicky zrozumiteľný. Uvedené je v plnom súlade s osobnosťou so zvýraznenom emočnou nestabilitou, sociálnou neprispôsobivosťou a vysokou záťažou, ktorá prispieva k ďalšej destabilizácii jej emócií prameniacou z frustrácie z nenaplnenia sociálnych, emočných a sexuálnych potrieb. Takýto emočný vplyv má významný dopad na „stav presvedčenia“ o vecnej podstate skutku a výsledkom je výpoveď v takej podobe, ako sme ju dnes počuli. K aktuálnemu prežívaniu konštatujem, že úplne jednoznačne poškodená považuje za väčšie príkorie stav, keď sa cíti byť zodpovednou za výkon trestu u obžalovaného, ako stav v čase, keď mala byť týraná, pričom toto prežívanie je zmenené postupným ústupom negatívnych emócií v priebehu jeden a pol roka. Akékoľvek zmeny, ktorú sú nezdôvodniteľné z psychologického hľadiska majú veľmi nízku špecifickú vieryhodnosť, to znamená vieryhodnosť výpovede k veci. Súčasne však konštatujem, že poškodená je natoľko emočne ovplyvnená, že časť mechanizmov, ktoré vedú k skresleniu výpovede, sú nevedomé a v značnej miere vôľove neovplyvniteľné. Znamená to, že túto výpoveď by sme nemohli nazvať „klamaním“ v pravom slova zmysle. Ide o tendenčne zmenenú výpoveď na emocionálne podmienenej úrovni, kde dochádza k vytlačaniu negatívnych spomienok a k podržaniu pozitívnych myšlienok, je zjavné, že jej vzťah k obžalovanému je v čase spáchania skutku ambivalentný, ako sama uvádza, to znamená, že boli aj „pekné“ chvíle.“

Ďalej uviedol, že nevie určiť, ktorá z výpovedí je pravdivejšia, ale vie uviesť, že výpoveď, ktorú poškodená urobila v rámci vyšetrenia považuje za vierohodnú, kde to popisovala aj zdôvodňovala. Z psychologického hľadiska si to nemohla vymyslieť, pretože to vysoko presahuje jej konceptualizáciu veci.

Súd vyhodnotil zmenu výpovede poškodenej I. N. a v kontexte so skutočnosťami uvádzanými znalcom túto vyhodnotil ako účelovú s poukazom na jej usvedčujúcu výpoveď, o ktorej nevznikli žiadne pochybnosti a preto je ani nemožno vyhodnotiť ako novú skutočnosť v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por., preto bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený a poukázal na záverečnú návrh z uznesenia, v ktorom obhajkyňa odsúdeného mala za to, že poškodená vyvinila odsúdeného zo spáchania skutku, poukázala na jej duševnú poruchu. Žiadala povoliť obnovu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. poriadku jednak správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Z pripojeného spisu krajský súd zistil, že súd prvého stupňa vo veci postupoval správne a zákonne.

Odsúdený S. T. podal na príslušný okresný súd žiadosť o obnovu konania dňa 21.03.2016, kedy uviedol, že bol do priznania úmyselne dotlačený aj napriek tomu, že v jeho prípade boli veľké rozpory vo výpovediach.

Zo zápisnice z verejného zasadnutia zo dňa 06.09.2016 vyplýva, že žiada vypočuť I. N. a založiť do spisu list, ktorý mu poškodená písala.

Dňa 13.10.2016 doplnil svoj návrh na povolenie obnovy konania v tom smere, že sa nikdy ku skutku nepriznal a neexistuje žiaden dôkaz okrem trestného oznámenia o spáchaní skutku v zmysle obžaloby. Opäť poukázal na výpoveď poškodenej I. N..

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia

súhrnného trestu, by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 1 písm. b/ Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania odmietne, ak smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

K povoleniu obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. je potrebné uviesť, že v takomto konaní dochádza preskúmaniu skutočností, či podnet na obnovu konania obsahuje nové skutočnosti, ktoré v predchádzajúcom samotnom konaní boli súdu neznáme, a ktoré by mali vplyv na rozhodnutie vo veci samej. V konaní o povolení obnovy konania neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia.

Inštitút obnovy konania je striktné viazaný na preukázanie nových skôr neznámych dôkazov, čo sa v posudzovanej veci sa nepodarilo dosiahnuť. Súd rozhodujúci o sťažnosti poukazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje, s tým, že rozhodnutia súdu prvého stupňa s rozhodnutím nadriadeného súdu tvorí jeden celok, a preto nie je potrebné toto otrocky opakovať.

V danej veci súd plne akceptoval požiadavku odsúdeného a vypočul poškodenú I. N. dňa 13.12.2016 za prítomnosti znalca F. W. G., A..

Okresný súd správne vychádzal pri zmene výpovedi poškodenej z vyjadrenia znalca a takúto výpoveď vyhodnotil za účelovú. Poukázal na jej výpoveď z hlavného pojednávania a následne sťažnostný súd poukazuje aj na jej výpoveď z prípravného konania.

Krajský súd musí konštatovať, že táto skutočnosť nespĺňa podmienky ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por., a preto rozhodnutie okresného súdu považuje za správne a zákonné, a preto sťažnosť odsúdeného S. T. zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.